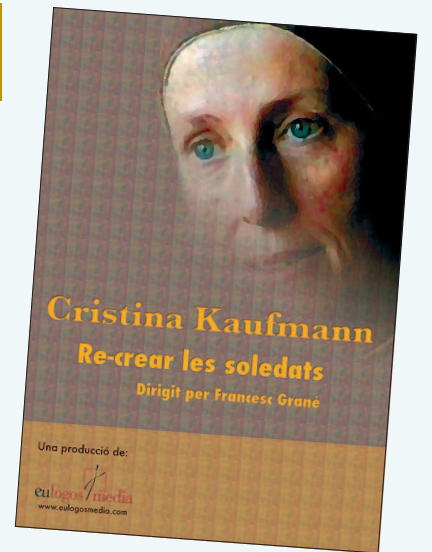

La productora Eulogos Media presenta un documental a partir d'una entrevista inèdita a la carmelita descalça

El testament espiritual de Cristina Kaufmann

Al llarg de més de 40 anys com a religiosa contemplativa al Carmel de Mataró, Cristina Kaufmann va esdevenir per a molts una veritable mestra de l'ànima. La seva mort sobtada el 18 d'abril passat semblava haver arrabassat a l'Església catalana un dels seus principals referents espirituals. Però no ha estat així. La productora catalana Eulogos Media, amb el

periodista Francesc Grané al capdavant, acaba de presentar *Cristina Kaufmann: re-crear les soledats*, un documental en què, a través dels gestos, les paraules i les mirades, la religiosa carmelita continua fent després de la seva mort una de les coses que més bé sabia fer en vida: acompanyar les persones en el camí cap a Déu.

Cristina Kaufmann: *re-crear les soledats* depassa el gènere documental per esdevenir tota una aventura de l'esperit. Muntat a partir d'una entrevista inèdita filmada fa deu anys, ha estat ja qualificat per molts, incloses les carmelites de Mataró, com el seu autèntic testament espiritual. El darrer i sorprenent treball d'Eulogos Media aconsegueix immortalitzar en imatges i paraules el testimoni d'una dona de foc el rostre de la qual no pot evitar evocar-nos contínuament la transcendència. Presentat recentment a Barcelona i Tarragona, *Cristina Kaufmann: re-crear les soledats* ja és a la venda en format DVD, amb l'opció de subtítols en quatre idiomes, a la Llibreria Claret de Barcelona.

La història del documental es remunta a la primavera del 1996, quan el periodista Francesc Grané, submergit en un procés de recerca interior, entrevista al Carmel de Mataró la seva bona amiga Cristina Kaufmann. Grané cercava persones que poguessin explicar i donar raó de la seva experiència espiritual, com abans ho havia fet a través de diversos viatges al Àfrica i a Sud-amèrica. El repte era submergir-se en la interioritat d'homes i de dones amb una intensa vida espiritual. Amb la germana Cristina parla de molts temes relacionats amb la fe, d'allò que més el neguiteja i de moltes de les coses que no acaba d'entendre, sobretot tenint en compte que aleshores vivia una mica allunyat de l'Església. Fruit de la confiança conreada amb els anys de relació, Kaufmann respon amb espontaneïtat i transparència a les preguntes del periodista. Més que una entrevista, es tracta, doncs, d'un diàleg distès en què ella aprofita per obrir de bat a bat les portes del seu món interior. I així el seu testimoni esdevé de sobte anunci ple de frescor de la Bona Nova de Jesús.

Durant poc més de trenta minuts la germana Cristina de la Divina Gràcia va repassant amb paraules, però també amb els gestos i amb la mirada, el nucli de la fe cristiana. Parla de la vida contemplativa, del desig de Déu, de Jesucrist, de l'Esperit Sant, del perdó... i també d'altres temes més perifèrics com la sexualitat, la joventut i l'Església o la comunicació de la societat actual. Contesta pausadament, somrient tot sovint, però sense mirar directament a la càmera, com si es volgués

llevar protagonisme, aconseguint així que l'atenció de l'espectador es vagi focalitzant a poc a poc en una cosa que transcendeix la mateixa entrevista: la seva experiència de Déu.

«Regal per a l'Església»

Tot i que l'entrevista va ser filmada el 1996, la seva edició i muntatge no tindria lloc fins deu anys després. Es tractava d'una cosa molt personal, sense ànim de comercialització, i el ritme professional quotidià no permetia a l'autor la sedimentació necessària per dedicar-se amb calma

a un material el valor del qual ja havia intuït. La notícia de la mort de Cristina Kaufmann, la primavera del 2006, precipitarà definitivament els esdeveniments. «Vaig sentir que havia de posar la cinta al servei d'aquelles persones que tenen ganes d'anar al fons de la seva vida, de la seva ànima, com ho va fer la germana Cristina —afirma Francesc Grané—. Aquest era un material que tenia jo però que no em pertanyia del tot: eren les seves paraules, la seva veu, la seva experiència de Déu... una experiència compartida amb totes les persones que cerquen i que tenen un desig intens de trobar.»

Va començar el procés de muntatge, inclosa la gravació d'imatges de suport —n'hi ha de molt suggeridores— i la selecció musical. Es va optar per no tallar amb prou feines l'entrevista, filmada gairebé tota ella en un primer pla entretallat, i afegir-hi després imatges simbòliques i del Carmel de Mataró, juntament amb alguns textos dels seus dos principals referents espirituals: santa Teresa de Jesús i sant Joan de la Creu. En el muntatge, un dels objectius de l'autor ha estat assolir que «el documental emani bellesa perquè la bellesa, per si sola, és expressió de Déu». En una aposta clara per la sobrietat estètica, Grané insisteix en la importància que té la comunicació no verbal: «No únicament parla el que diem amb paraules: el rostre per si sol ens diu qui som. He cercat una combinació harmònica amb l'expressió de Kaufmann. I al mateix temps, he intentat defugir els clixés que es fan servir quan es fa referència al llenguatge religiós.»

Per a Peio Sánchez, director de la Setmana de Cinema Espiritual de Barcelona, el resultat final ha estat realment extraordinari: «Aquest documental és un regal per a l'Església, en la vida i en la mort, i petits suggeriments per al camí. Un camí que es fa Estada per a l'Encontre.» «El cinema com a memòria té gust d'eternitat—assegura Peio Sánchez—. Cristina Kaufmann ens deixa el seu testament ple de la bellesa transparent del misteri de Déu.»

Malgrat els anys que han passat des de l'enregistrament de l'entrevista, els pensaments de Cristina Kaufmann no han perdut gens ni mica la seva frescor original. Es mantenen molt actuals, lluny de la ideologia, i apunten directament al més pregon de l'ésser humà. El seu llenguatge, senzill i gens clerical, és apte per a tots els públics, especialment per als que estan més allunyats de l'Església. Com a colofó, en la darrera de les respostes, la germana Cristina arriba fins i tot a regalar-nos, amb un ampli somriure als llavis, el que per a ella constitueix el centre de la seva vida de fe: «Déu és Amor.» «L'únic absolut és Déu —acaba dient Kaufmann— i Déu és Amor. Les coses canvien. Les maneres de fer canvien. Fins i tot els costums poden canviar. Ara bé, l'Amor no pot canviar mai.»

Samuel Gutiérrez

L'entrevista a Cristina Kaufmann va ser enregistrada la primavera del 1996.

FITXA TÈCNICA

Cristina Kaufmann: re-crear les soledats

Director i guionista: Francesc Grané

Realització i muntatge: Joan Grané

Producció: Equip Eulogos Media

Veus en off: Ester Romero i Francesc Romero

País: Espanya, 2006

Durada: 31 minuts

Format: DVD

Més informació: infokaufmann@eulogosmedia.com o tel. 626 981 308